

РЕШЕНИЕ

№ 5314

гр. София, 18.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 27.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **10385** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 195б от Закона за водите (ЗВ) и чл. 166 от Данъчно процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалбата на Н. С. Е. ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район О. купел, [улица], представлявано от изпълнителния директор Д. Ч., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 34/27.09.2021 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ - [населено място] към Министерство на околната среда и водите.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания АУПДВ, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби. Конкретно се посочва, че цената на правото на водовземане не е правилно определена и акта, в тази част е незаконосъобразен. Изразено е искане за отмяна на издадения акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призван, не изпраща процесуален представител.

Ответникът – директор на Б. дирекция „И. район“ - [населено място] към Министерство на околната среда и водите, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и заявява искане същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери

изцяло законосъобразността на обжалвания акт, приема следното:

С разрешително № 1135/22.08.2002 г., издадено от министъра на околната среда и водите, на Напоителни системи Е. – клон П. Юг е предоставено правото на водоползване от язовир Мечка, с общ обем 6,885 млн. куб.м. (мъртъв обем 0,330 млн. куб.м), изграден на река Мечка, в землището на [населено място], [община], област П., с разрешена цел – напояване -10987 дка за поливни площи, с лимит на ползваната вода до 4,50 млн. куб.м./год., с разрешен режим на водоползване: през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври, с краен срок на действие на разрешителното до 22.08.2005 г. С изменение и продължаване на разрешително за водоползване № 1135/15.08.2005 г., издадено от директора на Б. дирекция – И. район с център [населено място] срокът на действие на разрешителното е продължен до 22.08.2010 г. С Решение № РР-925/14.04.2010 г., издадено от директора на Б. дирекция – И. район с център [населено място] срокът на действие на разрешителното е удължен до 15.08.2016 г.

От изпълнителния директор на Напоителни системи Е., с дата 31.01.2020 г. е подадена декларация по чл. 194б от Закона за водите за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. Декларирана е такса за водовземане - 3745,31 лв. Посочена е цел на водовземането-напояване; единичен размер на таксата по чл. 12 от Тарифата лв/куб.м. 0,0013; отчет годишен воден обем куб.м. 2216160; измервателно устройство №: рейка. В графата разрешено количество е посочено „не“.

От страна на Б. дирекция „И. район“ е извършена проверка във връзка с подадената декларация по чл. 194б от Закона за водите относно иззетите водни количества и дължимата такса за водовземане за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. за водовземане от повърхностен воден обект с цел „Напояване“. Констатирано е, че за извършване на водовземане от повърхностни води с цел напояване на земеделски култури на територията на [населено място], [община] е имало издадено разрешително за водовземане с № 1135/15.08.2005 г. и решение № РР-925/14.04.2010 г. от директора на Б. дирекция „И. район“. Към момента на проверката разрешителното е с изтекъл срок на действие, поради което водовземането от повърхностни води с цел „Напояване“ се осъществява на основание параграф 9 от Преходни и заключителни разпоредби от Закона за водите, съгласно който когато използването на водите се осъществява на основата на издадени разрешителни или без основание, лицето, използващо водите дължи заплащане на таксите, предвидени в този закон, считано от влизането в сила на тарифите, предвидени от този закон, независимо от етапа, на който се намира процедурата за издаване или преоформяне на разрешителното му. Констатира се, че дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода от 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. се определя на база отчетени водомерни показания, представена отчетна документация за периода и съгласно Тарифа за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (Приета с ПМС № 383/29.12.2016 г., обн. ДВ, бр.2 от 06.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г.).

Декларираните годишни водни количества за обект: Основен изпускател на кота 314,4 м. на язовир Мечка са 2 216 160 куб.м.

Съгласно разпоредбата на чл.12, ал.2, т.3 от Тарифа за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване за „Обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ за периода от 01.01.2019 г. единичният размер на таксата е 0,0013 лв/куб.м.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал.1 от същата тарифа дължимата такса за

водовземане за горепосочения период се определя по формулата: $T = E \times W$, където T -размерът на дължимата годишна такса в лв.

E -единичен размер на таксата по чл. 12 от Тарифата

W -размер на отнетия годишен воден обем за повърхностни и подземни води в куб.м.

$T = 2216160 \text{ куб.м.} \times 0,0013 \times 1,3 = 3745,31 \text{ лв.}$ за периода 01.01. до 31.12.2019 г.

Констатирано е, че общо дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. по параграф 9 е в общ размер на 3745,31 лв. За дължимата такса за водовземане към момента на проверката липсва заплащане по сметка на Б. дирекция „И. район“.

Констативен протокол № ПВз-156/26.10.2020 г. е връчен на Б. дирекция „И. район“ с писмо изх. № ПО-02- 510/23.12.2020 г., с което на Напоителни системи Е., на основание параграф 9, ал.1, т.1, б. „а“ от Закона за водите е изпратена покана за доброволно изпълнение на дължимата сума за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на главница: 3 745,31 лв. (три хиляди седемстотин четиридесет и пет лева и 31 стотинки), върху която следва да се начисли и дължимата законна лихва за периода на забава. Напоителни системи Е. е уведомено, че при неизпълнение на задължението в четиринадесетдневен срок, ще се предприемат действия за откриване на производство по установяване на публично държавно вземане и за принудително събиране заедно с лихви и разноски от НАП по реда на ДОПК. Поканата за доброволно изпълнение е получена на 29.12.2020 г., видно от известие за доставяне - обратна разписка с бар код номер за идентификация ИД PS 4040 01NMUF 8.

С писмо изх. № ПО-02-510(1)/28.04.2021 г., на основание чл.26 от АПК до Напоителни системи Е. е изпратено уведомление относно стартиране на процедура по принудително събиране на незаплатените доброволно в срок задължения за такси за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г., с което е указана възможността задълженото лице да се яви в Б. дирекция „И. район“, за да се запознае със събраните доказателства в административното производство по установяването на публичното задължение. Също е указано, на основание чл. 34 от АПК, че е осигурена възможността лицето да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, като при желание може да се снабди с препис от доказателствата по преписката, както и да изрази становище по събраните доказателства, да прави писмени искания и възражения, в случай, че е заплатило задължението си или част от него да представи доказателство за това. Уведомлението е връчено на дружеството на 05.05.2021 г., видно от известие за доставяне - обратна разписка с бар код идентификация ИД PS 4040 01PJE9 L.

Към датата на издаване на АУПДВ не е установено внасяне от страна на Напоителни системи Е., на дължимите суми, поради което, на основание чл. 195б, ал. 1 и ал. 2 от Закона за водите, 194, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за водите, във връзка с чл. 166 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/, декларация с вх. № КД-04-1913/04.02.2020 г., съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. „а“, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1, ал. 3 и ал. 4, чл. 11, ал. 1, чл. 12, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн. ДВ. бр. 2 от 6 Януари 2017г.), с Акт за установяване на публично държавно вземане № 34/27.09.2021 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ е установено задължение за такси за водовземане от повърхностни води на основание параграф 9 от Преходни и заключителни разпоредби от Закона за водите за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. в следния размер: главница: 3 745,31 лв. (три хиляди

седемстотин четиридесет и пет лева и тридесет и една стотинки), и дължимата законна лихва за периода на забава от 16.02.2020г. до 27.09.2021 г., в размер на 613,86 лв. (шестстотин и тринадесет лева и осемдесет и шест стотинки).

АУПДВ е връчен на Напоителни системи Е. на 29.09.2021 г. /видно от приложеното в преписката известие за доставяне на л. 19 по делото/ и е оспорен жалба, подадена, чрез Б. дирекция – И. район на 13.10.2021 г.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган - директора на Б. дирекция „И. район“. Компетентността на органа произтича от чл. 195б, вр. 195а, ал. 1 ЗВ, съгласно които вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 166 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс. Посочен е издателят на акта, адресатът, сумата, която се дължи, периодът, за който е дължима, както и правното основание, въз основа на което е изчислена. В съответствие с чл. 195б, ал. 2 ЗВ са посочени и писмените доказателства, въз основа на които е съставен актът: констативен протокол от извършената проверка, покана до лицето за доброволно изпълнение. Изложени са фактическите и правните основания за издаването му. Посочени са фактите и обстоятелствата, обосновали извод, че дружеството не е заплатило дължимата такса за водоползване за процесните периоди. Мотивите, съдържащи се в оспорения акт и в писмените доказателства към административната преписка по неговото издаване, са достатъчни, за да се установи волята на органа. При издаването на акта са спазени специалните административнопроизводствени правила по ЗВ, като е съставен констативен протокол и на жалбоподателя е предоставена възможност за доброволно заплащане на задълженията. Релевантните по случая факти са правилно установени и не се опровергават от събраните по делото доказателства.

В резултат от извършената проверка от експерти на Б. дирекция „И. район“ е установено, че дължимите и незаплатени такси за периода 01.01.2019 г.- 31.12.2019 г., по чл.194, ал.1, т.1, б.“а“ от Закона за водите за водовземане от повърхностен воден обект – язовир Мечка, изграден на река Мечка, в землището на [населено място], [община], област П., с цел на водовземането „за напояване“ са изчислени на база показания водомерна рейка, представена отчетна документация за периода. Видно от Констативен протокол № ПВЗ-156/26.10.2020 г. дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., която е в размер на 3 745,31 лв. не е заплатена.

Съгласно параграф 9 от ПЗР на Закона за водите когато използването на водите се осъществява на основата на издадени разрешителни или без основание, лицето, използващо водите, дължи заплащане на таксите, предвидени в този закон, считано от влизането в сила на тарифите, предвидени от този закон, независимо от етапа, на който се намира процедурата за издаване или преоформяне на разрешителното му. В случая за извършване на водовземане от повърхностни води с цел напояване на земеделски култури на територията на [населено място], [община] на Напоителни системи Е. е било издадено разрешително за водовземане с № 1135/15.08.2005 г. и

решение № РР-925/14.04.2010 г. от директора на Б. дирекция „И. район“, което към момента на проверката разрешителното е с изтекъл срок. От изпълнителния директор на Напоителни системи Е., с дата 31.01.2020 г. е подадена декларация по чл. 194б от Закона за водите за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. Декларирана е такса за водовземане - 3745,31 лв. Посочена е цел на водовземането- напояване; единичен размер на таксата по чл. 12 от Тарифата лв/куб.м. 0,0013; отнет годишен воден обем куб.м. 2216160; измервателно устройство №: рейка. В графата разрешено количество е посочено „не“. С АУПДВ дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. е определен на основание справка за добитото и използвано водно количество, подадената декларация по чл. 194б от ЗВ. Таксата е изчислена съобразно чл. 1, ал.1, т.1, б „а“, чл.3, ал.1, чл.7, ал.1 и п реда на чл. 11, ал.1 и чл. 12, ал.1, т.3 и ал.3, т. 2 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване.

Не се оспорва от жалбоподателя, че към датата на издаване на АУПДВ не е установено внасяне от страна на Напоителни системи Е. на дължимите суми. Доказателства, които да установяват извършени плащания на задълженията за такса, съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1,б. „а“, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1, ал. 3 и ал. 4, чл. 11, ал. 1, чл. 12, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, във връзка с параграф 9 от Преходни и заключителни разпоредби от Закона за водите за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., от страна на Напоителни системи Е. не са представени и в настоящото производство.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на изискването за форма, както и на процесуалните и на материалноправните изисквания, поради което жалбата се явява неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Н. С. Е. ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 34/27.09.2021 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“- [населено място] към Министерство на околната среда и водите.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: